

bringes herved i Forslag til Bevilling med 23,800 Rbd., om hvis Dækning ved særskilt Repartition senere vil blive taget Bestemmelse i Genhold til Lov af 29de Decbr. 1857.

ad 14. I et til Indenrigsministeriet indkommet, af Amtmanden over Frederiksborg Amt anbefalet, Andragende har Helsingørs Communalbestyrelse anholdt om, at der paa Grund af den uheldige Stilling, hvori Byen og dens Indvaanere ere komne ved Sundtoldens Aflysning, maa blive tilstaaet Communen en aarlig Pengeunderstøttelse af Kongerigets Finantser i 10 Aar, saaledes at denne Understøttelse i det første Aar bliver lig det samlede Beløb af de kongelige Skatter, fraregnet Rangskatten og Communeafgifterne, og i hvert af de følgende 9 Aar nedsættes med $\frac{1}{10}$ Deel. Til Støtte for dette Andragende har Communalbestyrelsen fremhævet, at Sundtolden hidtil har afgivet Hovedkilden til alt Erhverv i bemeldte Kjøbstad, at dens Aflysning har medført en betydelig Standsning i Byens Handel, en stor Formindelse af Indvaanernes Antal og en stærk Synken af Eiendommenes Værdi, og at de tilbageværende Indvaaneres Skatteevne under disse Forhold ingenlunde svarer til en Skattebyrde, der for indværende Aar andrager i Communeafgifter 43,490 Rbd. 48 $\frac{1}{2}$ og i directe Afgifter til Finantserne 19,225 Rbd. 19 $\frac{1}{2}$ (derunder indbefattet 537 Rbd. i Rangskat), hvorfor det ogsaa, saafremt Communen ikke kommes til Hjælp, vil kunne forudsees, at Indvaanernes Antal fremdeles vil aftage, hvilket selvsjælgelig atter vil medføre en hyderligere Forøgelse i Skattebyrden for de Tilbageværende. Derimod antages en Understøttelse som den ansøgte at ville bevirke, at ikke blot de nuværende Indvaanere forblive i Byen, men at ogsaa nye Indvaanere drages til denne, hvad der maa ansees saameget mere nødvendigt, som Byen behøver nye Kræfter og nye Capitaler til at aabne nye Erhvervskilder.

Ligesom det i sig er indlysende, at Sundtoldens Dphør, foruden at den har berøvet en stor Deel af Indvaanerne i Helsingør deres hele Erhverv, mere eller mindre maa have berørt saagodtsom alle Næringsklasser sammesteds, saaledes fremgaaer det saavel af Communalbestyrelsens førnævnte Andragende som af de Ministeriet fra andre Sider foreliggende Oplysninger, at Tilstanden i bemeldte Kjøbstad i det Hele er trykkende og navnlig i den nærmeste Fremtid mislig, indtil Byens naturlige, men hidtil aldeles upaaagtede Erhvervskilder ere blevne udykkede. Man maa derhos holde for, at der paa Grund af den særegne Omstændighed, hvorved Byens nuværende uheldige Stilling er fremkaldt, samt da det ikke kan være Staten ligegyldigt, at en af dens største Kjøbstæder i en længere Tid fører en hensygnende Eksistens, er Anledning til at komme den til Hjælp ved en directe Pengeunderstøttelse. Imidlertid har man ikke kunnet finde det tilraadeligt at tilstaae denne i et saadant Omfang eller for et saadant længere Tidsrum som ansøgt, hvortil man har antaget, at en passende Understøttelse for Tiden vil være tildeelt Communen, naar der tilstaaes den eengang for alle en Sum omtrent lig Beløbet af de directe kongelige Skatter for indværende Aar, eller med et rundt Tal 20,000 Rbd., saaledes at det derhos, da ikke alle Byens Indvaanere kunne være lige berørte af de forandrede Forhold, overlades Communalbestyrelsen af bemeldte Beløb ganske eller tildeels at refundere de Indvaanere, som dertil findes trængende, de af dem for indværende Aar erlagte directe kongelige Afgifter, og at anvende den øvrige Deel af Beløbet paa den Maade, som maatte ansees hensigtsmæssigst for Communen.

Endnu bemærkes, at Communalbestyrelsen i sit førnævnte Andragende tillige har anbragt paa en Udvidelse af Byens Havn, samt at Spørgsmaalet herom er gjort til Genstand for Forhandling i Ministeriet.

ad 15. I Efteraaret 1852 indkom der til Rigsdagen og Indenrigsministeriet forskellige Andragender, hvori en stor Deel Borgere i Nykjøbing og Nysted Kjøbstæder anholdt om, at der af Regjeringen maatte blive truffet Foranstaltninger til en større Seilbargjøreelse